

Lorategi magikoa

Vilassar de Mar herri pintoreskoan, itsas usainagatik eta historiaz betetako kaleengatik ezaguna, bi neska oso berezi bizi ziren, Tanit eta Isona. Tanit, gari-soroak bezain urre koloreko ilearekin, abenturazalea eta ausarta zen. Isonak, berriz, zerua bezain begi garbiak zituen eta liburuen eta misterioen zalea zen.

Uda batean, hondartzaren ondoan jolasean ari zirela, haizeak oinetara eramandako mapa zahar eta gastatu bat aurkitu zuten. Mapak Vilassar de Mar barruko leku sekretu baterako bidea erakusten zuen, kondairaren arabera, bihotz garbiei bakarrik agerian uzten zitzaien lorategi magiko bat.

Tanitek eta Isonak, ilusioz beteta, mapa jarraitzea erabaki zuten. Bidaiak herriko kale estuetatik eraman zituen, Baroiaren Dorre ospetsua eta Sant Joan eliza igaroz, barrualdera eramaten zituen bide zahar batera iritsi arte.

Aurrera egin ahala, paisaia eraldatu egin zen. Etxeek lore eta fruta-arbolen zelaiei eman zieten bide, eta herriko zarata txorien kantuarekin eta hostoetan haizearen zurrumurruarekin bat egiten zuen.

Azkenean, ibilaldi luze baten ondoren, mahatsondoz estalitako egurrezko ate zahar batera iritsi ziren. Bihotzak zirraraz taupaka zituztela, Tanitek eta Isonak astiro bultzatu zuten irekitzeko. Aurrean, inoiz ikusi ez zuten bezalako lorategi bat zabaldu zen.

Lorategi magikoa kolore biziko lorez beteta zegoen, haizean dantzan ari zirela ziruditen zuhaitzez eta kristalezko ur gardenaren azpian urrezko arrainak jolasten ari ziren urmael txiki batez. Erdian, harrizko putzu zahar bat zegoen, eta ondoan, liburu ireki batekin harrizko mahai bat.

Neskak, jakin-minez, liburura hurbildu ziren. Bere orrialdeetan, mezu bat idatzita zegoen: “Lorategi magikoak zure laguntza behar du. Zeruko izarrek bidea galdu dute, eta haien argirik gabe, lorategiak magia galduko du. Aurkitu izarren bidea eta itzuli itzazu zerura”.

Tanitek eta Isonak, zalantzarik gabe, erronka onartu zuten. Lorategian pistak bilatzen hasi ziren, lore, zuhaitz eta txoko guztiak behatuz. Bilaketa luze baten ondoren, bide bat osatzen zuten harri distiratsu sorta bat aurkitu zuten.

Harrizko bidea jarraituz, lorategiko txoko sekretu batera iritsi ziren, non harrizko iturri zahar bat argi ahul batez argiztatuta zegoen. Iturriaren inguruan, distira egiten ez zuten kristalezko izar txikiak zeuden.

Liburuko mezua gogoratuz, Tanitek eta Isonak melodia gozo bat abesten hasi ziren, Isonak bere liburuetatik ikasitako abesti bat. Musikak airea betetzen zuen heinean, kristalezko izarrak distira egiten hasi ziren, banan-banan, lorategi osoa argi magiko batez argiztatuz.

Bat-batean, haize leun batek izarrak beren lekutik altxatu zituen, zerurantz eramanez, eta han beren distira guztian distira egiten hasi ziren. Lorategi magikoak, Tanit eta Isonaren laguntzari esker, bere argia eta magia berreskuratu zituen.

Neskak, bizi berri zutenaz harrituta, herrira itzuli ziren bihotzak zoriontasunez beteta eta begiak izarrez beteta. Egun hartatik aurrera, gauero, zerura begiratzen zuten, izarrei itzultzeko bidea aurkitzen lagundu zietela jakinda.

Eta horrela amaitzen da Tanit eta Isonaren istorioa, Vilassar de Marreko lorategi magikoa salbatu eta elkarrekin magia egin zezaketela ikasi zuten bi neska ausart eta bihotz garbikoen istorioa.